

## Κυριακάτικο Κήρυγμα

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)



Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Χρόνο μὲ τὸ χρόνο καὶ ἀπὸ γενιὰ σὲ γενιὰ διαβάζουμε τὸ Εὐαγγέλιο σὲ νέα πλαίσια καὶ ὑπὸ τὸ πρῖσμα σημερινῶν καταστάσεων, εἴτε εἶναι προσωπικὲς ἢ ἱστορικὲς. Καὶ κάθε φορὰ τὸ ἓνα ἢ τὸ ἄλλο ἐδάφιο μπορεῖ μὲ διαφορετικὸ τρόπο νὰ προκαλεῖ τὴν προσοχή μας.

Σήμερα διαβάσαμε τὴν περικοπὴ γιὰ τὸν χορτασμὸ τοῦ πλήθους ἀπὸ τὸν Χριστὸ. Καὶ πιὸ συχνὰ ἔχουμε διαβάσει στὰ κείμενα τῶν Πατέρων καὶ σὲ πνευματικὸς συγγραφεῖς γιὰ τὸ αἶσθημα τῆς κατάπληξης στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς δύναμης ποὺ μπορούσε νὰ θρέψει τόσους πολλοὺς μὲ τόσο λίγα, ποὺ πράγματι κάνει θαύματα σ' ἓναν κόσμον τόσο πολὺ ἀποξενωμένο ἀπὸ Ἐκεῖνον, ὅταν μοναχὰ μιὰ ὑποψία πίστεως, μιὰ ρωγμὴ στὴν ἀρματωσιὰ τῆς ἀπιστίας μας θὰ τοῦ ἐπέτρεπε νὰ ἐνεργήσει.

Καὶ σήμερα διαβάζοντας τὴν Εὐαγγελικὴν περικοπὴν μετὰ ξάφνιασαν ξανὰ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ. Οἱ μαθητὲς τοῦ κάνουν ἑκκλήσιν νὰ διώξῃ τὰ πλήθη, ἐπειδὴ ἡ μέρα ἔφθασε στὸ τέλος τῆς, ἐπειδὴ ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ βρίσκονται μέχρι τὰ γειτονικὰ χωριά εἶναι μεγάλη, ἡ κούρασις καὶ τὸ σκοτάδι θὰ τοὺς καταβάλλουν ἔαν παραμείνουν ἐκεῖ περισσότερο. Καὶ ὅμως, ἔμειναν χωρὶς φαγητὸ μὴ ὀλόκληρη μέρα, ἀκούγοντας τὸν ζωηφόρον λόγον τοῦ Χριστοῦ.

Καὶ ὁ Χριστὸς λέει τοὺς μαθητὰς: Ὅχι, δὲν χρειάζεται νὰ φύγουν· δώστε τοὺς ἑσεῖς νὰ φᾶνε.. Πῶς μποροῦν νὰ θρέψουν ἕνα πλῆθος τόσο μεγάλο; Χιλιάδες ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιὰ, ἐνῶ τὸ μόνο ποὺ ἔχουν εἶναι πέντε ψωμιὰ καὶ δύο ψάρια. Καὶ ἐδῶ εἶναι ἡ πρόκλησις ποὺ ἀπευθύνει ὁ Χριστὸς σ' ἐκείνους καὶ σ' ἐμᾶς. Ναί – ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτὸ τὸ θαῦμα· ἀλλὰ ὅχι ἂν δὲν συμβάλλουμε σ' αὐτὸ ἀπλόχερα καὶ μ' ἀνοιχτὴ καρδιά. Δὲν εἶπε τοὺς μαθητὰς Του: Κρατῆστε ὅσο περισσότερα τρόφιμα μπορεῖτε γιὰ σᾶς, καὶ δώστε τὰ ὑπόλοιπα, ὅτι ἀπέμεινε τοὺς ἄλλους. Τοὺς λέει: Πάρτε ὅ,τι ἔχετε καὶ δώστε τα ὅλα...

Αὐτὸ δὲν μᾶς λέει ὁ Χριστὸς, μετὰ πολὺ ἰδιαίτερον τρόπον, σὲ ἐποχές ποὺ εἴμαστε τόσο ἀσφαλεῖς, τόσο πλούσιοι, καὶ ὅταν καθημερινὰ ἀκοῦμε γιὰ πείνα, δυστυχία, γιὰ θάνατον ἀπὸ ἀσιτία ἑκατοντάδων ἀνθρώπων. Καὶ αὐτὸ ποὺ ἀπλὰ μᾶς λέει ὁ Θεὸς εἶναι: δώστε ὅ,τι μπορεῖτε καὶ ἄφηστε μετὰ νὰ ἐνεργήσω· μὴν μοῦ ζητᾶτε νὰ κάνω ἕνα θαῦμα, ἐνῶ μπορεῖτε νὰ τὸ κάνετε μόνοι σας.

Οἱ Ἀπόστολοι μποροῦσαν νὰ κάνουν λίγα πράγματα· μποροῦσαν νὰ μοιράσουν πέντε ἄρτους καὶ δύο ψάρια· ἀλλὰ ἐμεῖς μποροῦμε νὰ μοιράσουμε τόσα πολλὰ! Ἐὰν οἱ καρδιὲς μας ἦσαν ἀνοιχτὲς, ὁ Θεὸς θὰ ἔκανε τὶς πέτρινες καρδιὲς μας καρδιὲς ζωντανές, ἂν εἴχαμε μάθει τί σημαίνει νὰ εἴμαστε γενναιοδωροὶ καὶ ὑπεύθυνοι ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον, ἂν εἴχαμε μάθει λίγο, τόσο λίγο! – ν' ἀγαπᾶμε στὴν πράξιν τὸν πλησίον μας, τότε δὲν θὰ ὑπῆρχε πείνα στὸν κόσμον.

Καὶ αὐτὸ ποὺ μᾶς λέει σήμερα τὸ Εὐαγγέλιον, εἶναι, «κοιτᾶτε γύρω σας»· σὲ κάθε πρόσωπον ποὺ πεινάει, ποὺ δὲν ἔχει στέγη, ποὺ βρίσκεται σὲ ἀνάγκη καὶ θυμηθεῖτε ὅτι καθένα ἀπὸ αὐτὰ τὰ πρόσωπα εἶναι δική σας εὐθύνη, ἡ πείνα τοῦ, ἡ ἔλλειψη στέγης, ἡ δυστυχία τοῦ εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ πλούτου, τῆς ἀνεσθίας, καὶ τῆς ἀρνησῆς σας νὰ μοιραστεῖτε, νὰ προσφέρετε, ὅχι νὰ δώσετε περισσότερο ἀπ' ὅ,τι ἔχετε –ἀπλὰ νὰ δώσετε.

Ἄν μοναχὰ θυμόμασταν, καθὼς ἕνας Ἅγιος, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα δὲν θυμᾶμαι τώρα, γράφει σ' ἕνα κείμενό του, ὅτι ὅποτε τρώει μὴ μπουκιά ποὺ δὲν τοῦ εἶναι ἀπαραίτητη, ὅποτε ἀποκτᾶ ἢ κατέχει ὅ,τιδήποτε πέρα ἀπὸ τὶς ἀπόλυτες ἀνάγκες του, τὸ κλέβει ἀπὸ τοὺς πεινασμένους, ἀπὸ τοὺς ἄστεγους, ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ δὲν

ἔχουν ροῦχα – εἶναι κλέφτης.

Δὲν ἀπευθύνεται ἀκριβῶς αὐτὸ σὲ μᾶς ἀπ’ ὅτι στὸν ἀσκητή;

Ἄς προβληματιστοῦμε, ἐπειδὴ συμπεριφέρομαστε σὰν ἀνόητοι, ἀνάξιοι οἰκονόμοι· ὑπάρχει κάτι παρόμοιο ὅπως ἡ διαχείριση τοῦ πλούτου- πνευματικοῦ, συναισθηματικοῦ, ἠθικοῦ καὶ ὕλικοῦ. Θυμᾶστε πιθανὸν τὴν ἱστορία τοῦ ἀνάξιου, ἀπίστου οἰκονόμου ποὺ γέλασε τὸν κύριο του, τὸν ἔκλεψε, καὶ ὅταν ἐπρόκειτο ν’ ἀπολυθεῖ ἐπειδὴ ὁ κύριος του ἀνακάλυψε τὴν ἀτιμία του, κάλεσε τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τοῦ χρωστοῦσαν χρήματα καὶ μείωσε τὸ χρέος τους. Αὐτὸ εἶναι κάτι ποὺ θὰ μπορούσαμε νὰ μάθουμε. Στράφηκε στοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἔδωσε ὅποια βοήθεια μπορούσε· ἐμεῖς δὲν τὸ κάνουμε.

Ἄς μᾶς προβληματίσουν τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ: Δὲν χρειάζεται νὰ φύγουν μακριὰ μου γιὰ νὰ φᾶνε· δώστε τους ὅ,τι χρειάζονται.. Καὶ ἂν κοιτάξουμε γύρω μας, ὄχι μακριὰ, ἀλλὰ ἀκριβῶς δίπλα μας, τίς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων ποὺ πεινᾶνε, ποὺ εἶναι ἄστεγοι, ποὺ εἶναι στερημένοι ἀπὸ δικαιώματα, ἢ ἀπλὰ τοὺς γείτονες μας ποὺ εἶναι κάποιες φορές τόσο μοναχικοὶ, ποὺ χρειάζονται ἕναν λόγο παρηγοριᾶς, φιλία, ἀλληλεγγύη, θὰ μπορούσαμε νὰ κάνουμε πράξη τὴν ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ.

Ἄς μὴν ξεγελιόμαστε, δὲν θὰ γίνῃ αὐτὸ μὲ λόγια παρηγοριᾶς, μ’ εὐγενικὲς χειρονομίες. Ὁ Χριστὸς εἶπε: Δώστε ὅ,τι ἔχετε καὶ ἴσως θὰ πεῖ σὲ μᾶς ἐκτιμώντας τὴν λιγοστὴ πίστη ποὺ ἔχουμε, τὴν στενότητα καὶ τὴν σκληρότητα τῆς καρδιᾶς μας: Δώστε ὅ,τι εἶναι περιττὸ στὴ ζωὴ σας, ὅ,τι ξοδεύετε γιὰ τὸν ἑαυτὸ σας χωρὶς νὰ χρειάζεται, δίχως ν’ ἀντλεῖται ἀπ’ αὐτὰ ἀληθινὴ χαρὰ καὶ ἱκανοποίηση- δώστε τα καὶ τότε ἀφῆστε τὸ Θεὸ νὰ ὁλοκληρώσῃ τὸ δῶρο Του, νὰ κάνει τὰ ὑπόλοιπα.

Αὕτῃ εἶναι ἡ κρίση τοῦ Θεοῦ ἐπάνω μου· εἶναι ἐπίσης τὸ κάλεσμα ποὺ ἀπευθύνει στὸν καθένα ἀπὸ σᾶς. Ἀμήν.

Ἑρμηνεία στὴν περικοπὴ τῶν Πέντε Ἄρτων

Anthony Bloom (Metropolitan of Sourozh (1914- 2003))

Ἀπόδοση Κειμένου: [www.agiazoni.gr](http://www.agiazoni.gr)